

Indenrigsministeren: Det vil være det ærede Medlem bekendt, at der ved de fleste og største Regnskaber gives enten Maaned- eller Kvartalsextracter, saaledes at man stedse er à jour med Forretningernes Udvikling, men det egentlige Regnskab er, saavidt jeg veed, Aarsregnskab.

Erhæring: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Extracterne have grumme lidt at sige; de ere temmelig behyrdende og temmelig ørfesløse, hvorimod de egentlige Regnskaber, indbragte hver Maaned, slet ikke give større Vanskelighed eller Besvær, men gjøre Sagen i enhver Henseende meget tydeligere, meget simplere.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovudkastet skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 59 Stemmer. Endringsforslag indkaldtes til førstkommende Onsdag Middag Kl. 1.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til første Behandling af Udcast til Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Øster.

(Lovudkastet findes i Anh. A Sp. 673 ff.)

Møllen: Mod Lovforslaget i Almindelighed forekommer det mig ikke, at der kan være noget Væsentligt at indvende, naar der tages Hensyn til det Antal Menneſter, der ere reddede efter Redningsvæsenets Organisation, her i Landet for 11 Aar siden, nemlig 820 Individier, hvorfor Lovudkast af den Art jo ogsaa i Almindelighed hengaae uden Discussion; men der er dog et Punkt, som jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger ved. Den ærede Minister meente, at Sagen, naar dette Lovudkast var vedtaget, foreløbig kunde ansees for sluttet, men der forekommer mig dog at være nogen Ubestemthed og Vaklen tilstede ved de Foranstaltninger, som foretages af Redningsvæsenet, som gjør det tvivlsomt, om Sagen hermed kan ansees som endt. Jeg skal saaledes blot nævne Noget, hvorom man endnu aldeles ikke er enig, og som dog vist ikke er nogen

aldeles uvæsenlig Udgiftspost, jeg sigter her til Luftkasserne i Redningsbaadene. De bleve først forfærdigede af Kobber; dernæst fandt man, at det var hensigtsmæssigere eller idetmindste billigere at forfærdige dem af Træ; derefter forfærdigede man dem af Blik, og nu har man igjen begyndt at forfærdige dem af Kobber. Jeg veed ikke, hvor ofte denne Rækkefølge skal gjentages, men dette er dog allsaa Noget, hvorom Erfaringen ikke endnu synes at have bragt noget eneligt Resultat. Hvad selve Raketterne angaaer, da maae de forskrives fra England; man har jo vel begyndt, — idetmindste prøver man derpaa — at fabricere dem paa Søetatens Laboratorium, og det vilde være særdeles ønskeligt, om det kunde lykkes; thi de ere meget dyre, jeg troer, de engelske Raketter koste 9 Rd. 4 Mk., altsaa næsten 10 Rd. Stykket. Naar jeg taler om Beføstningen ved Raketkastningen, mener jeg naturligviis ikke, at Menneſkeliv kunne kjøbes for dyrt, men jeg mener kun, at Raketterne saa ofte kastes forgjæves, navnlig naar Skibet, troer jeg, er over 400 Alen fra Land, eller naar Vinden kommer fra en af Siderne, og at enhver forgjæves kastet Raket er spildt. Under disse Omstændigheder ønskede jeg at høre den høitærede Ministers Mening om et Project, der har staaet omtalt i de offentlige Blade, til paa en anden Maade at føre Redningslinien ud til det strandede Skib. Opfindelsen er gjort af en bekendt Mechanikus her i Kjøbenhavn og skal bestaae i, at Linen føres ud ved Hjælp af de smaa bekendte Fartøier, der kaldes Rajacker.

Den alderstegne Opfinder har anstillet Forsøg dermed ude i Kallebodstrand, og det skal være lykkedes til Fuldstændighed. Om nu virkelig det Samme, der kan udføres her i smalt Farvand, ogsaa lader sig udføre i Stormveir, tør jeg naturligviis ikke paastaae; men det er tillige meddeelt, at Planen er indsendt til Ministeriet, og at man ventede deraf at høre nærmere Bestemmelse. I den Beretning, der iaar, som sædvanlig, er kommen til Thingets Rundskaab angaaende Redningsvæsenets Tilstand og Virksomhed i det sidste Aar, seer jeg ikke — maastee har jeg overseet det — at der er udtaalt Noget om denne Plan, og jeg vilde derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den